

GNK DINAMO VS SEVILLA FC

Treće izborna europska proljeće u četiri sezone, od čega jednom osmina finala, a potom i četvrtfinale jasna su potvrda Dinamove dugogodišnje strategije, jasne vizije, plana i napornoga rada. U zadnjih 15 sezona zagrebački je klub 14 puta izborio plasman u skupinu Uefinih natjecanja i iznimno smo ponosni na taj doseg ponajprije zato što dokazuje kontinuitet i visoke standarde kakve je klub nametnuo u bližoj povijesti. Iznimno nam je drago da smo i ove sezone, izbornim drugim mjestom u skupini, izborili plasman u proljetni dio natjecanja što se sjajno naslanja na naš put iz prošle sezone kad smo povijesnim preokretom u maksimirskoj utakmici protiv Tottenhama, uz dojmljivu izvedbu i gromkih 3-0, u velikom stilu ušli u četvrtfinale UEFA Europa lige. Gledamo li doseg u sva tri službena natjecanja, dakle u domaćem prvenstvu i Kupu kao i europskim nadmetanjima, možemo reći da je iza Dinama možda najuspješnija sezona u klupskoj povijesti.

Ideja o stalnoj nadogradnji temelj je današnjega Dinama. Kreirali smo stabilan srednjoeuropski klub s ciljem izgradnje, očuvanja i nadogradnje čvrstoga sustava na svim razinama, u poslovno-ekonomskom, organizacijskom i sportskom segmentu.

Cijeli je taj proces, dakako, vidljiv i priznat i izvan hrvatskih granica što se ne reflektira samo na pukoj statistici i rezultatima, već i u odnosu s ostalim sportskim i poslovnim subjektima i samom imidžu našega kluba.

Stvorili smo platformu na kojoj je GNK Dinamo upisao najdužu seriju klupskih trofeja, iznjedrio povijesne generacije igrača, koje su nosile nacionalnu reprezentaciju i do finala Svjetskog prvenstva. Ponosni smo i na to što smo svojim rezultatima uvijek dizali i ugled našega grada i što naš Zagreb i Hrvatsku vežemo za najznačajnija sportska zbivanja u Europi pa i u svijetu. U tom kontekstu gledamo i aktualne dvoboje protiv iznimno snažnoga suparnika, Seville, koja je samo u zadnjih 15 godina čak šest puta osvajala ovo natjecanje, bilo pod nazivom Kup UEFA ili kasnije UEFA Europa liga.

Predsjednik Mirko Barišić

UVODNIK

UEFA Liga prvaka 1. pretkolo

Dinamo – Valur 3-2

Strijelci: 1-0 Ademi (8.), 2-0 Majer (41. - 11m), 3-0 Ademi (72.), 3-1 K. Sigurdsson (87.), 3-2 Adolphsson (89.)

Valur – Dinamo 0-2

Strijelci: 0-1 Ivanušec (31.), 0-2 Oršić (88.)

UEFA Liga prvaka 2. pretkolo

Dinamo – Omonoia 2-0

Strijelci: 1-0 Majer (65.), 2-0 Jakić (81.)

Omonoia – Dinamo 0-1

Strijelac: 0-1 Menalo (78.)

3. kolo, 21. listopada:

Rapid Wien – Dinamo 2-1

Strijelci: 1-0 Grüll (9.), 1-1 Oršić (24.), 2-1 Hofmann (34.)

West Ham United – Genk 3-0

4. kolo, 4. studenoga:

Dinamo – Rapid Wien 3-1

Strijelci: 0-1 Klasmüller (8.), 1-1 Petković (12.), 2-1 Andrić (34.), 3-1 Šutalo (83.)

Genk – West Ham United 2-2

UEFA Liga prvaka 3. pretkolo

Dinamo – Legia 1-1

Strijelci: 1-0 Petković (59.), 1-1 Muçi (82.)

Legia – Dinamo 0-1

Strijelac: 0-1 Franjić (20.)

UEFA Liga prvaka Play-off

Sheriff – Dinamo 3-0

Strijelci: 1-0 Traore (45.), 2-0 Kolovos (54.), 3-0 Traore (80.)

Dinamo – Sheriff 0-0

5. kolo, 25. studenoga:

Dinamo – Genk 1-1

Strijelci: 1-0 Menalo (35.), 1-1 Ugbo (45.)

Rapid Wien – West Ham United 0-2

6. kolo, 9. prosinca:

West Ham United – Dinamo 0-1

Strijelac: 0-1 Oršić (3.)

Genk – Rapid Wien 0-1

UEFA EUROPA LIGA, GRUPA H:

1. kolo, 16. rujna:

Dinamo – West Ham United 0-2

Strijelci: 0-1 Antonio (22.), 0-2 Rice (50.)

Rapid Wien – Genk 0-1

2. kolo, 30. rujna:

Genk – Dinamo 0-3

Strijelci: 0-1 Ivanušec (10.), 0-2 Petković (45+3. - 11 m), 0-3 Petković (67. - 11 m)

West Ham United – Rapid Wien 2-0

1. utakmica, 17. veljače:

Sevilla – Dinamo 3-1

Strijelci: 1-0 Rakitić (13. - 11 m), 1-1 Oršić (41.), 2-1 Ocampos (44.), 3-1 Martial (45+1.)

2. utakmica, 24. veljače:

REZULTATI I RASPORED

Dinamovu je seniorsku momčad preuzeo početkom prosinca 2021. godine, a nakon neočekivane premijere i maksimirskoga poraza protiv Hajduka uslijedio je dojmljiv rezultatski niz. Prvo je pobjedom protiv West Ham Uniteda u Londonu s 1-0 u zadnjem kolu grupne faze natjecanja potvrdio Dinamovo drugo mjesto i plasman u proljetni dio natjecanje UEFA Europa lige, a odmah potom nanizao čak šest prvenstvenih pobjeda. Bila je to dojmjljiva serija od čak sedam pobjeda u službenim natjecanjima.

Na klupi je naslijedio iznimno uspješnoga trenera Damira Krznara, potpisnika jedne od najvećih pobjeda u klupskoj povijesti, velikog preokreta protiv Tottenham Hotspura u Zagrebu 3-0 čime su plavi senzacionalno prošli u četvrtfinale UEFA Europa lige. Krznar je uz to osvojio i dvostruku krunu na domaćoj sceni, a odstupio je 1. prosinca nakon poraza protiv Rijeke u četvrtfinalu Kupa. Kopać je na klupu seniorske momčadi uskoćio s mjesta direktora Dinamove nogometne škole.

Rođen je 10. rujna 1977. godine u Osijeku. Prve nogometne korake načinio je u Osijekovoj školi, a u kadetskom je uzrastu pristupio Dinamu. Igrao je na mjestu ofenzivnoga veznog igrača i napadača. Bio je i kapetan Dinamove juniorske momčadi u generaciji Tome Šokote, Igora Biščana, Darija Šimića... U maksimirskoj su ga školi vodili stručnjaci koji su svojedobno bili i treneri u prvoj momčadi: Zvezdan Cvetković, Krasnodar Rora, Ivan Đalma Marković, Hrvoje Braović, Zdenko Kobeščak... Nikad nije upisao službeni nastup za Dinamovu prvu momčad. U igračkoj je karijeri nastupao za Čakovec, Marsoniju, Hrvatski dragovoljac i Sydney United.

Vrlo je rano počeo trenersku karijeru, u početku je vodio starije pionire u Hrvatskom dragovoljcu gdje je, između ostalih, bio i sadašnji hrvatski reprezentativac Marcelo Brozović. Kasnije je u klubu bio asistent u stožeru prve momčadi.

Prvi angažman u ulozi glavnoga trenera imao je u četvrtoligašu Zagorcu iz Krapine u kojem je bio ujesen 2009. godine, sve dok nije preselio u drugoligaša Segestu na proljeće 2010. u kojem je proveo tek dva mjeseca. Od siječnja 2011. do ljeta 2012. trenirao je momčad Lučkog. Na proljeće 2011. bio je asistent glavnom treneru Draženu Biškupu i Lučko je tada upisalo najveći uspjeh u klupskoj povijesti – plasman u Prvu HNL. S Kopaćem je u stožeru bio i sadašnji novi Dinamov trener vratara u prvoj momčadi, Sandro Žufić, dok je ulogu sportskoga direktora obnašao Marijan Vlak.

Kopać je nakon petog kola u Prvoj HNL naslijedio Biškupa u ulozi glavnoga trenera. Debitirao je 27. kolovoza 2011. godine, i to upravo protiv Dinama u Maksimiru. Plavi su pobijedili s 1-0. Bila je to Kopaćeva premijera u ulozi glavnoga trenera u Prvoj HNL, s navršenih tek 33 godine.

S Lučkim je upisao dojmjljiv niz od osam uzastopnih utakmica bez poraza u Prvoj HNL, od 23. do zadnjeg, 30. kola.

Po završetku sezone preuzeo je vinkovačku Cibaliu koju je predvodio ujesen 2012. U suradnji s Draženom Medićem vodio je Zagreb u sezoni 2014/15. i pritom zauzeo visoko peto mjesto u Prvoj HNL. U Zagrebu je trenirao sadašnjega hrvatskog reprezentativca i prvog Dinamova čuvara mreže, Dominika Livakovića.

Od ljeta 2015. do studenog 2017. bio je prvi trener kopriivničkog Slaven Belupa s kojim je 2016. igrao u finalu Kupa. U finalnoj utakmici u Osijeku svladao ih je Dinamo s 2-1.

U studenom 2017. godine preuzeo je ulogu glavnog trenera splitskog Hajduka s kojim je također dogurao do finala Kupa gdje ih je, u dvoboju u Vinkovcima, pobijedio Dinamo s 1-0. Po odlasku iz Hajduka u rujnu 2018. godine trenirao je ciparski Pafos.

ŽELJKO KOPIĆ

Q: Vrlo dobra igra i čvrst gard obilježili su Dinamov nastup u prvoj utakmici šesnaestine finala Europa lige u gostima protiv Seville, drugoplasirane momčadi španjolskog prvenstva. Na kraju su domaći ipak pobijedili s 3:1 što im je zahvalna zaliha uoči uzvrata u Zagrebu predviđenog za četvrtak, 24. veljače. Slažete li se s tezom da je dojam Dinamove izvedbe bio bolji od konačnoga rezultata?

A: Da. Dojam je da smo u Sevilli odigrali dobru utakmicu, maksimalno natjecateljsku, s jasnim pristupim i taktičkim planom i da smo po svemu prikazanom morali doći i do kvalitetnog rezultata. Jasno je da su neke naše greške omogućile Sevilli put do tih golova, ali generalni je dojam dobar.

Q: Na njezinu ste terenu krenuli hrabro, otvoreno, s iznimno ambicioznom namjerom da protiv tako snažnoga suparnika pokušate kontrolirati igru što vam je dijelom i uspijevalo.

A: Nakon što smo analizirali Sevillu protiv više različitih suparnika, način kako igraju, kako su im se suparnici suprotstavili, znali smo da moramo imati dobar ofenzivni potencijal, da ih moramo remetiti, da moramo držati posjed, imati momčad koja želi igrati jer od defenzive nećemo imati previše. Mislim da je ulazak u utakmicu bio jako dobar, uspjeli smo stabilizirati posjed, imali

smo i Oršićev odličan šut, ali iz prvog izgubljenog posjeda smo u tranziciji primili pogodak iz jedanaesterca. Mislim da smo zaslužno izjednačili i onda primili još dva gola na način na koji smo primili. Zadovoljan sam reakcijom igrača na poluvremenu, imali smo šansu za 3-2 i još par situacija u kojima smo mogli bolje reagirati i slažem se da je dojam bolji od rezultata.

Q: Ofenzivniji pristup bio je vidljiv i po tome što ste zaigrali praktički s trojicom napadača i tek dvojicom klasičnih vezista.

A: Energija je bila dobra, u toj utakmici odlučili smo se za taj 3-4-3 ili 3-4-1-2 sustav gdje nije bilo prostora za trojicu veznih. Načelno smo odigrali dobro, ali u nekim ključnim trenucima koji određuju hoće li utakmica otići na jednu ili drugu stranu mi smo svoje prilike propustili, a mislim da smo čak imali i veći broj onih čistih šansi, ali Sevilla je iskoristila naše slabije reakcije, bila kvalitetna u tranziciji.

Q: Sad ste i osjetili suparnika na samom terenu, a kad gledate iz tog kuta koja je najveća snaga Seville?

A: Imaju individualnu kvalitetu, jasne mehanizme u igri, kvalitetno funkcioniraju kao momčad, povezani su između linija. I što se tiče igre prema naprijed, a i što se tiče držanja defenzivne stabilnosti, ali kao i svaka momčad na svijetu, i ona ima segmenata u igri koji nisu na najvišoj razini i koje ćemo mi nastojati iskoristiti. Trebamo funkcionirati unutar momčadi, pokriti sve njihove jake strane i nametnuti se tamo gdje želimo.

Q: Dinamu je ovo u zadnje četiri godine već treći plasman u proljetni dio kalendara Uefinih natjecanja.

A: Dosadašnjim iskustvom i rezultatima Dinamo je dokazao da je ozbiljan faktor u europskom nogometu. Jasno je da igramo protiv iznimno kvalitetnog suparnika, da je Sevilla favorit, pogotovo nakon prednosti od dva gola razlike, ali imamo svoje ambicije.

ŽELJKO KOPIĆ Q&A

NEMA PREDAJE

ZAKLADA GNK DINAMO

Zaklada GNK DINAMO NEMA PREDAJE službena je zaklada Građanskog nogometnog kluba Dinamo.

Glavni ciljevi zaklade su promicanje jednakosti, jednakih mogućnosti i ravnopravnosti te pružanje pomoći na temelju socijalne solidarnosti. Dinamo je prvi hrvatski sportki klub koji je pokrenuo ovakvu zakladu.

Tri vrste programa: integracija osoba s invaliditetom, socijalna uključenost i socijalna solidarnost te razvoj mladih darovitih sportaša.

Područja:

- humanitarne aktivnosti
- financijska i druga pomoć socijalno ugroženim osobama
- promocija sporta i zdravog načina života
- integracija osoba s invaliditetom u nogomet i društvo
- suzbijanje stereotipa i diskriminacije prema bilo kojoj osnovi
- promocija jednakosti i ravnopravnosti
- sadržaji od značaja za klub i lokalnu zajednicu

Pokretanjem Zaklade Građanski nogometni klub Dinamo pokazuje, prije svega, svijest o svojoj ulozi u društvu i nogometu, kako u Hrvatskoj tako i u regiji.

Podržite rad Zaklade Nema predaje kao podupiratelji i stvorimo zajedno jednake mogućnosti za sve!

Više informacija na **www.zakladanemapredaje.hr**

Upalite kameru na svom pametnom telefonu kako biste skenirali QR kod. Kada kamera detektira kod, kliknite na notifikaciju koja se prikaže kako bi Vas odvela na naše stranice.

Arijan Ademi i Mislav Oršić uvjerljivi rekorderi, Petković drugi

Dinamov kapetan Arijan Ademi ove je sezone osigurao svoj 10. ulazak u grupnu fazu Uefinih natjecanja. U tom je opusu četiri puta sudjelovao u UEFA Ligi prvaka, a ove jeseni i šesti put sudjeluje u skupini UEFA Europa lige. Ademi je ujedno i apsolutni Dinamov rekorder: na vrhu je povijesne klupske ljestvice igrača s najviše nastupa u europskim natjecanjima. Zaključno s utakmicom protiv Seville u gostima odigrao je 92 europska dvoboja za maksimirski klub što je 16 više od prethodnoga rekordera Sammira. Na treće mjesto probili su se Dominik Livaković i Mislav Oršić, svaki s 57 nastupa pri čemu su preskočili Milana Badelja koji se zaustavio na 52. Zanimljivo je da se čak šestorica aktualnih Dinamovih igrača nalaze u top 10 ljestvice igrača s najviše europskih utakmica u klupskoj povijesti. Od trojice navedenih tu su još Amer Gojak koji s 48 nastupa dijeli šesto mjesto s Edinom Mujčinom, Mihaelom Mikićem i Petrom Stojanovićem, dok Bruno Petković i Kevin Theophile - Catherine dijele 10. mjesto s Josipom Pivarićem.

Mislav Oršić vijori se na vrhu ljestvice najboljih Dinamovih strijelaca u povijesti europskih natjecanja, a još dvojica njegovih aktualnih suigrača imaju priliku primaknuti se vrhu. Oršić je zabio 22 pogotka i još je prošle sezone preskočio ranije rekordere Slavena Zambatu i Igora Cvitanovića koji su postigli po 15 golova. Štoviše, pogotkom protiv Rapida u Zagrebu u pobjedi plavih s 3-1 Bruno Petković izjednačio se na drugom mjestu sa Zambatom i Cvitanovićem. I njegov se Dinamov europski golgeterski opus, dakle, trenutačno zaustavio na 15 pogodaka. Kapetan Ademi zasad ima 11 golova i time dijeli sedmo mjesto s Marijem Mandžukićem.

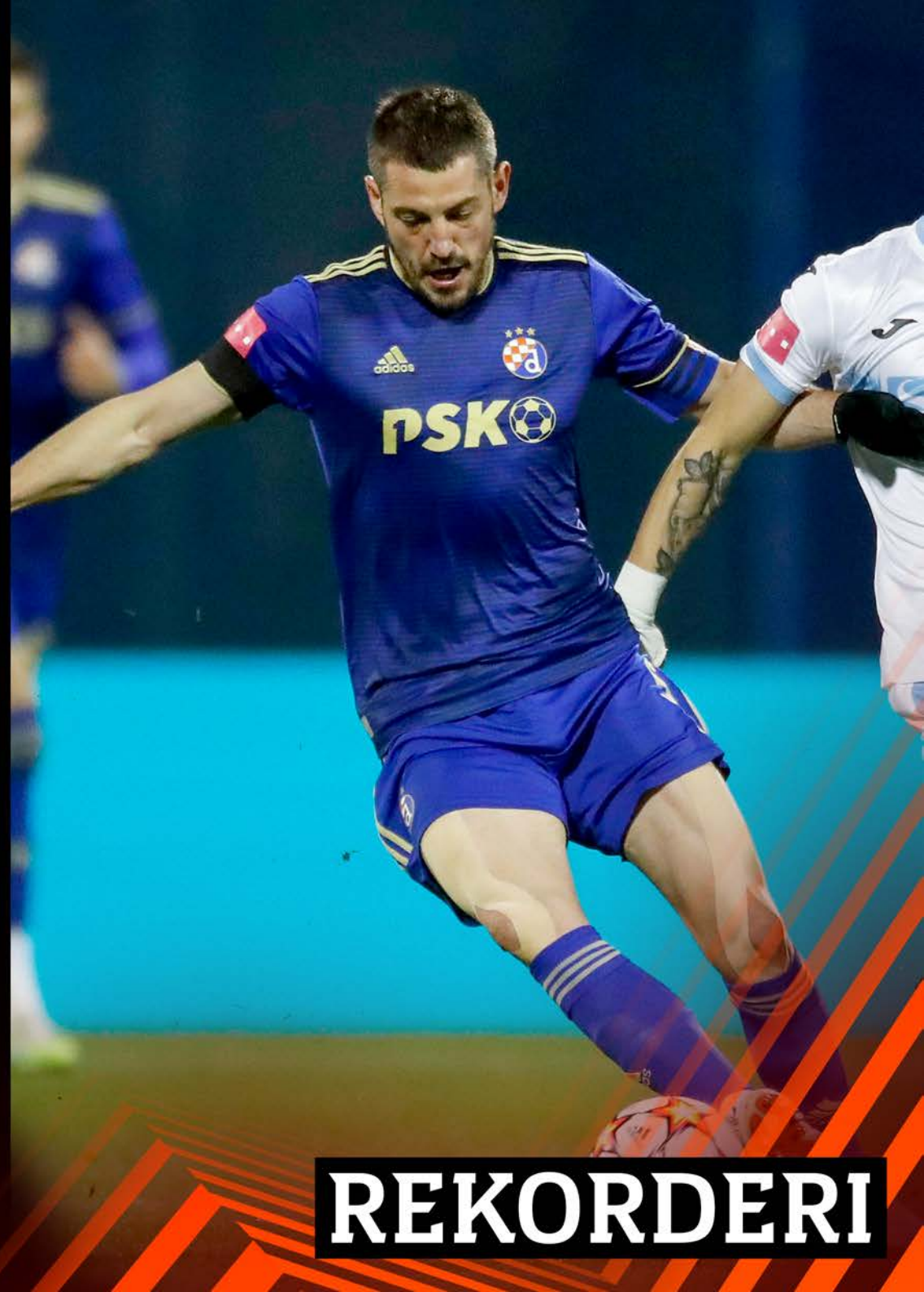
U navedenu statistiku uključujemo glavna natjecanja kroz povijest: Kup/Liga prvaka, Kup velesajamskih gradova/Kup Uefa/Europa liga i Kup pobjednika kupova.

Najviše pogodaka u europskim natjecanjima:

22 Mislav Oršić
15 Bruno Petković
15 Slaven Zambata
15 Igor Cvitanović
13 Sammir
13 El Arabi Hilal Soudani
11 Mario Mandžukić
11 Arijan Ademi
10 Marijan Novak

Najviše utakmica u europskim natjecanjima:

92 Arijan Ademi
76 Sammir
57 Dominik Livaković
57 Mislav Oršić
52 Milan Badelj
48 Amer Gojak
48 Edin Mujčin
48 Mihael Mikić
48 Petar Stojanović

REKORDERI

Dinamove utakmice protiv španjolskih klubova:

1922.	PU;	Barcelona: Barcelona – Gradjanski 3-0
1922.	PU;	Barcelona: CD Europa – Gradjanski 4-2
1923.	PU;	Bilbao: Athletic Bilbao – Gradjanski 3-0
1923.	PU;	Bilbao: Athletic Bilbao – Gradjanski 1-2
1923.	PU;	Irun: Real Union Irun – Gradjanski 1-2
1923.	PU;	Santander: Racing Santander – Gradjanski 5-2
1923.	PU;	Gijon: Sporting Gijon – Gradjanski 2-2
1923.	PU;	Gijon: Sporting Gijon – Gradjanski 2-3
1923.	PU;	Barcelona: Barcelona – Gradjanski 3-0
1923.	PU;	Barcelona: Barcelona – Gradjanski 0-1
1923.	PU;	Barcelona: Martinenc – Gradjanski 1-1
1923.	PU;	Barcelona: Martinenc – Gradjanski 5-2
1961.	KVG;	Barcelona: Barcelona – Dinamo 5-1
1961.	KVG;	Zagreb: Dinamo – Barcelona 2-2
1962.	PU;	Nica: Real Zaragoza – Dinamo 4-3
1963.	KVG;	Zagreb: Dinamo – Valencia 1-2
1963.	KVG;	Valencia: Valencia – Dinamo 2-0
1963.	PU;	Chicago: Dinamo – Real Valladolid 5-2
1965.	KPK;	Madrid: Atletico Madrid – Dinamo 4-0
1965.	KPK;	Zagreb: Dinamo – Atletico Madrid 0-1
1969.	PU;	San Sebastian: Real Sociedad – Dinamo 0-2
1969.	PU;	San Sebastian: Athletic Bilbao – Dinamo 2-1
1969.	PU;	Vigo: Celta – Dinamo 1-1
1970.	PU;	Malaga: Malaga – Dinamo 0-0 (5-0 pen)
1970.	PU;	Malaga: Real Madrid – Dinamo 4-2
1970.	PU;	Cadiz: Cadiz – Dinamo 2-2 (3-2 pen)
1970.	PU;	Granada: Granada – Dinamo 1-3
1971.	PU;	Madrid: Reprezentacija Madrida – Dinamo 4-1
1974.	PU;	Madrid: Real Madrid – Dinamo 3-4
1979.	PU;	Zaragoza: Real Zaragoza – Dinamo 1-0
1980.	PU;	Sevilla: Sevilla – Dinamo 1-1 (5-4 pen)
1997.	KU;	Zagreb: Croatia – Atletico Madrid 1-1
1997.	KU;	Madrid: Atletico Madrid – Croatia 1-0
1998.	PU;	Cartagena: Cartagonova – Croatia 3-4
1998.	PU;	Pilar de la Horadada: Pinatar – Croatia 1-2
1999.	PU;	Alicante: Alicante – Croatia 2-3
1999.	PU;	Murcia: Real Murcia – Croatia 0-1
2005.	PU;	Valencia: Levante – Dinamo 2-1
2005.	PU;	Castellon: Castellon – Dinamo 0-4
2006.	PU;	Castellon: Castellon – Dinamo 0-2
2010.	EL;	Zagreb: Dinamo – Villarreal 2-0
2010.	EL;	Villarreal: Villarreal – Dinamo 3-0
2011.	LP;	Zagreb: Dinamo – Real Madrid 0-1
2011.	LP;	Madrid: Real Madrid – Dinamo 6-2
2016.	LP;	Zagreb: Dinamo – Sevilla 0-1
2016.	LP;	Sevilla: Sevilla – Dinamo 4-0
2021.	EL;	Zagreb: Dinamo – Villarreal 0-1
2021.	EL;	Villarreal: Villarreal – Dinamo 2-1
2022.	EL;	Sevilla: Sevilla – Dinamo 3-1

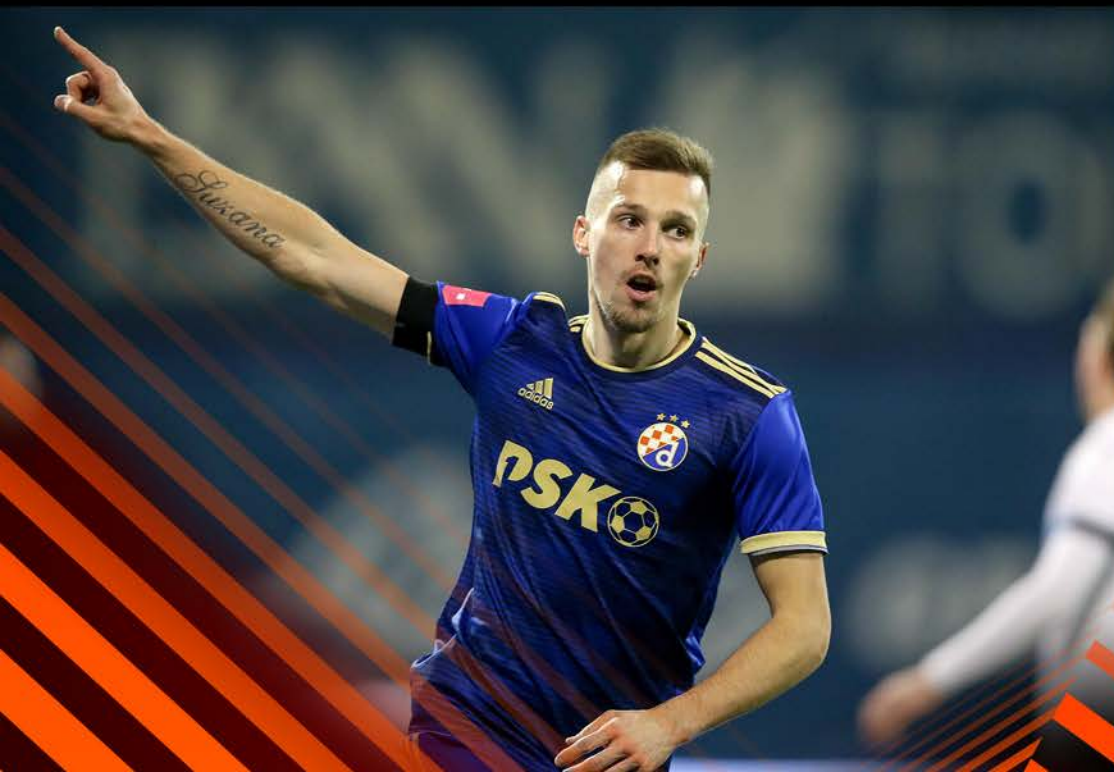
*LP: Liga prvaka; KVG: Kup vel. gradova; KU: Kup UEFA; KPK: Kup pobjednika kupova; EL: Europa liga; PU: prijateljska

STAR PLAYER: MISLAV ORŠIĆ

Onaj djelić terena, tamo negdje između aut-crte i vrha suparničkoga kaznenog prostora pa desetak i više metara prema centru, taj kvadratić travnjaka, bez sustezanja bismo prigodno mogli nazvati – „Oršićevom lansirnom rampom“. Upravo su s te platforme lopte u brišućem letu frcale pod gredu, u „malu mrežu“, u rašlje, u donji kut, „kroz vratara“... Dinamov dribler, paker, fantasista, maksimirski brzanac i strijelac, junak bajkovite zagrebačke nogometne priče u povijesnom preokretu protiv Tottenhama, naš topnik Mislav Oršić, samo je u ove tri i pol sezone ispisao zlatnu klupsku povijest.

Dinamov je rekorder po broju pogodaka u europskim utakmicama, čak je 22 puta tresao suparničke mreže i odavno nadmašio prethodne rekordere Slavena Zambatu i Igora Cvitanovića koji su svoj europski opus zaključili s po 15 golova. Hat-trick Atalanti na startu grupne faze Lige prvaka uz nezaboravnih 4-0, ponovni tercet pogodaka u povijesnoj večeri za preokret protiv Tottenhama tek su neke od sekvenci koje su maksimirskim druckerima katkad miješale san i javu ostavljajući ih u dvojbi je li riječ o stvarnim zbivanjima na terenu ili nekoj sofisticiranoj kompjutorskoj simulaciji.

Tri naslova prvaka, po jedan Kup i Superkup, četiri grupne faze europskih natjecanja od čega tri plasmana u proljetni dio kalendara... To je tek onaj statistički opus koji uz to kaže da je Oršić u Dinamovu dresu odigrao 174 službena dvoboja uz 72 pogotka.

Nisu Oršićev opus samo brojke, nisu njegov opus „samo“ Atalanta, Tottenham i West Ham United, njegov plavi potpis je nogomet atrakcije, s daškom vica i finese, njegov munjeviti prodor, efektan dribling, zamah desnom nogom s lijeve strane s 15, 20, 25... metara u suprotne rašlje.

Upravo je to njegov „trade-mark“, ta čarobna minijatura kojom je rušio brojne suparnike, a navijače bacao u euforiju. Na taj su način lopte fijukale u mrežu Tottenhama, a nedavno i na London Stadiumu u okršaju protiv West Hama kad je pod pritiskom braniča lansirao čudesnu parabolu pri čemu je lopta preletjela obranu i vratara i od samog se gornjeg dijela vratnice, praktički u rašljama, odbila u mrežu.

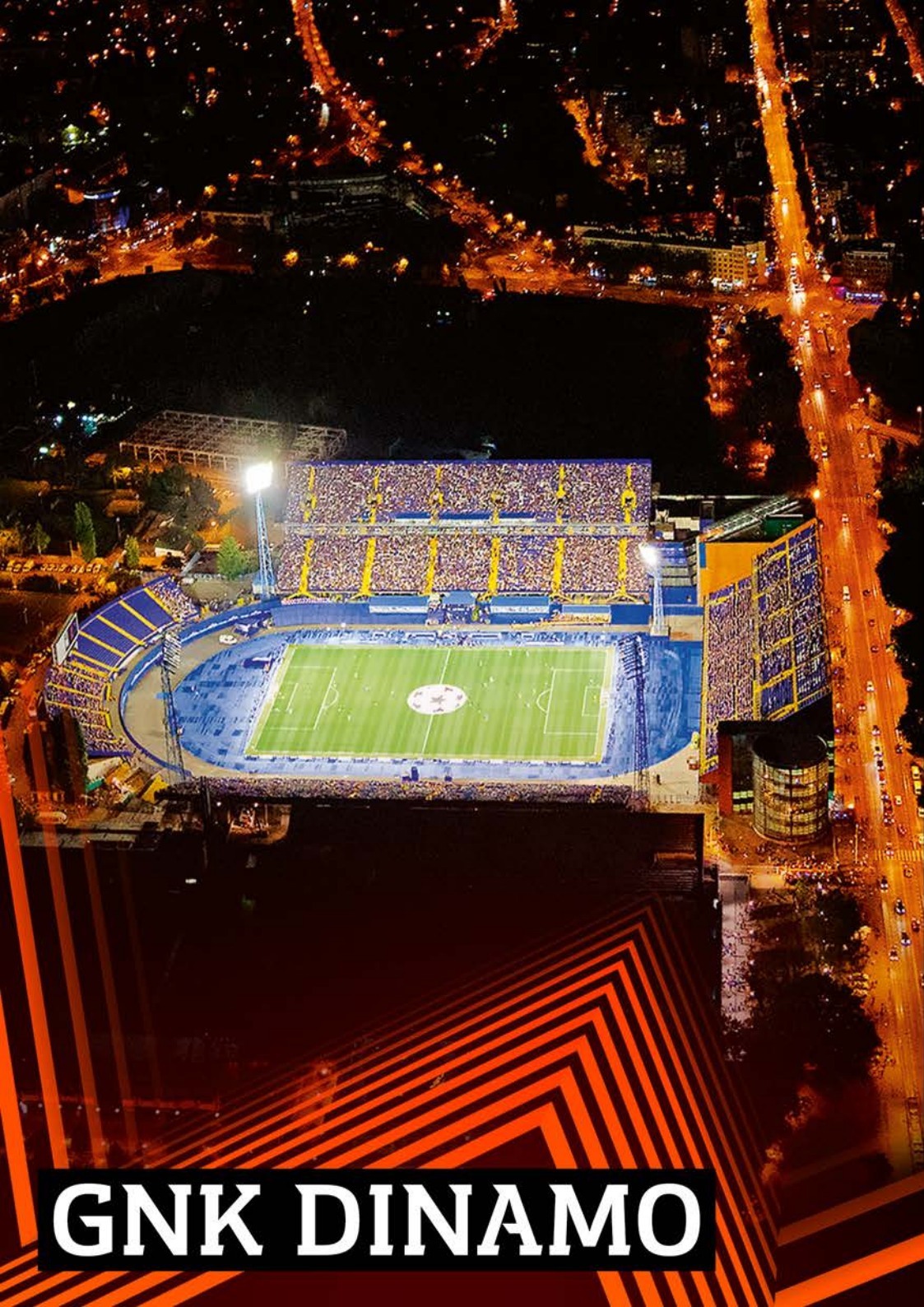
Naviknuo nas je na širok repertoar i na domaćim terenima. Dvaput je na sličan način lansirao lopte u kut u maksimirskom dvoboju protiv Hajduka, ranije je na gotovo istovjetan način uz maestralnu „lelujavu“ i nedohvatljivu putanju lopte naciljao rašlje i na Poljudu, pamtimo i dva spektakularna pogotka iz slobodnih udaraca u pobjedi u Varaždinu s 2:0, volej Gorici pa i Rijeci kojoj je zabijao i lobom i volejem i ljevicom pod gredu, kojoj je „pospremio“ hat-trick usred Rujevice... Pogodak izravno iz kornera u kup dvoboju u gostima protiv BSK-a u Bijelom Brdu posebna je glazura za nogometne sladokusce.

Znamo kakav mu je trade-mark, ali Oršićev nogomet ponajprije krasi – raznovrsnost. Još se dobro sjećamo kako je Atalanti zabio i nogom i glavom i dalekometnim „torpedom“, Tottenhamu je mrežu tresao filigranskom parabolom u suprotni gornji kut, potom silovitim udarcem u punom naletu, a na kraju začinio i „remek-djelom“: furioznim preletom lijevim krilom uz slalom pored četvorice braniča i pogotkom u sami donji kut.

Bila je to večer u kojoj su, zapravo, „padale zvijezde“. Gareth Bale, Harry Kane i suigrači, kao i njihov karizmatik na klupi, Jose Mourinho. Oršić je hat-trickom torpredirao veliki Tottenham koji je snažne ambicije u toj sezoni vezao upravo za Europa ligu,

Popularni Orša, skromni zagrebački dečko, još je u ljeto 2018. godine inzistirao na dolasku u Dinamo i treneru u Južnoj Koreji pojasnio: „Zagreb je moj grad, Dinamo je moj klub i san mi je igrati u Dinamu.“ Kako je Oršiću san postao java, tako su i navijački snovi s Oršićem također postali java. Koliko je emocija bila i ostala snažna, dočarao je i u razgovoru za medije kad je sugovorniku replicirao: „Prvo da vas ispravim, mislim da nema većeg kluba od Dinama!“

MISLAV ORŠIĆ

GNK Dinamo

GNK Dinamo najtrofejniji je hrvatski nogometni klub, a utemeljen je 26. travnja 1911. pod nazivom Prvi hrvatski građanski športski klub. U bogatoj je povijesti osvojio 62 trofeja. Pritom je upisao 32 naslova prvaka od čega 22 u Prvoj HNL, 23 pokala pobjednika Kupa od čega 16 u Hrvatskoj, šest Superkupova, a posebno se ističe trofej pobjednika Kupa velesajamskih gradova, natjecanja koje je kasnije preraslo u Kup UEFA, današnju UEFA Europa ligu: Dinamo je 1963. bio finalist, a 1967. i osvojio pokal. Maksimirski je klub ukupno 17 puta sudjelovao u skupinama europskih natjecanja: sedam puta u UEFA Ligi prvaka i 10 u UEFA Europa ligi. Pritom posebnu pažnju privlače drugo mjesto u skupini Lige prvaka u jesen 1998. i dva nedavna „europska proljeća“ u UEFA Europa ligi: osmina finala 2018/'19. i četvrtfinale 2020/'21.

U davno doba dok je klub nosio naziv Građanski nisu postojali kupovi koji bi obuhvaćali konkurenciju na cijelom Starom kontinentu pa su značajnu ulogu imale prijateljske utakmice. A, Građanski je tada pobijedio i Barcelonu na njezinu terenu, zabio pet golova Liverpoolu u Zagrebu, dvaput u tjedan dana pobijedio Juventus, nadigrao tri najbolja turska kluba u Istanbulu, odigrao 0-0 u prijateljskom ogledu protiv brazilske reprezentacije.

Purgeri su u to doba osvojili šest naslova prvaka, a kasnije nastavili pobjedničkim stazama i pod Dinamovim imenom kad su u četiri navrata osvojili državno prvenstvo. Mnogi će istaknuti da je u tom razdoblju zapravo pet puta bio prvak, ali mu naslov iz 1979. godine, iako sudski dodijeljen Dinamu, nije pripisan u arhivima FSJ.

Klub je od 2005. kreirao najdulju seriju trofeja, stvorio povijesne generacije igrača među kojima je i bivši maksimirski kapetan Luka Modrić, koji je niknuo u Dinamovoj školi i vinuo se do statusa najboljega nogometaša svijeta. Klub je zadržao kontinuitet lansiranja mladih igrača. Upravo se Dinamo nalazi u temeljima povijesnoga uspjeha hrvatske reprezentacije na SP 2018. U osvajanju srebra u Rusiji sudjelovalo je 14 igrača koji su prošli kroz Dinamo pri čemu su deseterica i poniknuli u njegovoj školi.

GNK DINAMO

Stadion Maksimir

Jedinstveni prirodni sklad parka i nogometne igre... U takvom je ambijentu još 1911. godine osmišljen, a godinu kasnije i proveden projekt gradnje sportskoga igrališta nadomak maksimirskoga parka. Park, Zoološki vrt i stadion, tri zagrebačka simbola smještena jedan do drugoga kao jedinstveni sklad prirode i sporta, postali su dio identiteta našega grada.

Gradnja stadionskog kompleksa počela je 1953. godine po projektu arhitekta Vladimira Turine. Stadion je građen u etapama, a u lipnju 2011. klupska je Uprava odlučila uložiti u gradsku imovinu pa je do 2013. obnovila dio kompleksa: postavila je nove sjedalice, grijani travnjak, sustav za automatsko navodnjavanje, umjetnu travu oko igrališta, moderni klupski hotel, svlačionice s vrhunskim uvjetima, kapelicu, brojna pomoćna igrališta s umjetnom travom na kojima trenira preko 500 mladih nogometaša iz Dinamove škole.

Travnjak je zasađen još 1951. i trajao je punih 58 godina, sve do 2009. i dvostrukoga koncerta grupe U2. Podloga nije izdržala dva uzastopna koncerta na punom stadionu, dan za danom, pa je uslijedila promjena travnjaka, a pritom ugrađeno i grijanje terena. Od ljeta 2018. na terenu je nova, hibridna podloga, kombinacija 70-postotne prirodne i 30-postotne umjetne trave.

Nažalost, nakon snažnoga potresa u Zagrebu i okolici 22. ožujka 2020. godine istočna tribina zbog sigurnosnih je razloga do daljnjega izvan funkcije.

STADION

SEVILLA FC

GRAD: Sevilla, Španjolska

OSNOVAN: 1890.

STADION: Estadio Ramon Sanchez-Pizjuan

TRENER: Julen Lopetegui

WEB: sevillaafc.es

Španjolski prvak: 1946.

Osvajač španjolskog Kupa; Copa del Rey: 1935., 1939., 1948., 2007., 2010.

Osvajač španjolskog Superkupa: 2010.

Osvajač Kupa UEFA / Europa lige: 2006., 2007., 2014., 2015., 2016., 2020.

Osvajač europskog Superupa: 2006.

Drugo mjesto u španjolskom prvenstvu, odmah do Realu, uz pet bodova prednosti u odnosu na gradskoga rivala Betis i čak devet ispred četvrtoplasirane Barcelone... Samo je taj detalj dovoljna ilustracija, snage, forme i čvrstine Dinamova suparnika u šesnaestini finala UEFA Europa lige. Kad k tome pogledamo i u retrovizor sama je povijest još dojmljivija. Sevilla je jedini klub koji je u čak šest navrata osvojio Europa ligu od čega četiri puta pod sadašnjim nazivom natjecanja, a prethodno i dvaput kao Kup Uefa. I svih je šest osvojila u zadnjih 16 godina što sugerira da popularni klub iz Andaluzije prolazi kroz možda najuspješnije razdoblje svoje povijesti. I pritom u finalima imaju maksimalan učinak: nastupili su šest puta i svaki put podignuli trofej. U tom su opusu prvo bili dvostruki osvajači uspjevši obraniti pokal, dakle 2006. i 2007. Nedugo kasnije čak su triput zaredom dizali trofej, dakle dvaput su uspijevali i obraniti pokal, 2014., 2015. i 2016. Zadnji su ga put podignuli 2020., i to pod vodstvom svoga aktualnog trenera Julena Lopeteguija. Prva je dva potpisao Juande Ramos, a sljedeća tri Unai Emery.

Sevilla igra moderan, atraktivan, tehnički dotjeran nogomet, a zanimljivo je da je do svoga prvog europskog trofeja, 2006. godine prethodno u cijeloj povijesti samo devet puta uspijevala izboriti nastup u europskim natjecanjima. Prvi zapaženiji rezultat bio je u sezoni 2004/05. kad su došli do osmine finala Kupa Uefa gdje ih je tijesno svladala Parma.

Sezonu kasnije došli su do svoga prvog od dva uzastopna, a ukupno šest finala. U proljetnom su dijelu natjecanja nakon grupne faze preskočili moskovski Lokomotiv, Lille, Zenit i potom u polufinalu Schalke. Nakon 0-0 u Gelsenkirchenu čovjek odluke za pobjedu Seville s 1-0 u produžetku u 101. minuti bio je Antonio Puerta, mladi nogometaš koji je krajem kolovoza 2007. preminuo od posljedica srčanog udara za vrijeme prvenstvene utakmice protiv Getafea.

U finalu u Eindhovenu 2006. godine Sevilla je nadigrala engleski Middlesbrough. Naslov su obranili sezonu kasnije pri čemu se posebno pamti okršaj osmine finala protiv Shakhtara. Gosti su u Sevilli do 88. minute vodili 2-1 da bi Enzo Maresca izjednačio. U uzvratu u Donetsku opet je Shakhtar imao istovjetnih 2-1 do same završnice, a vratar Andres Palop ušetao u suparnički kazneni prostor prilikom kornera. Nakon ubačaja iz kuta upravo je on glavom zatresao mrežu svog kolege na Shakhtarovim vratima, i to u četvrtoj minuti sučeve nadoknade, i tako odveo utakmicu u produžetak gdje je Ernesto Chevanton zabio za prolaz Andaluzana.

Sevilla je četvrtfinalu kod kuće preokrenula vodstvo Tottenhamu u konačnih 2-1, a u Londonu izvukla 2-2. U polufinalu i finalu čekali su ih stari znanci, suparnici iz španjolske lige. Osasuna je u prvom polufinalnom dvoboju pobijedila s 1-0, a Sevilla u uzvratu okrenula u 2-0 da bi ju u finalu u Glasgowu čekao Espanyol. Dvaput je Sevilla vodila, dvaput Espanyol izjednačio pa su odlučivali 11-erci. Vratar Palop obranio je čak tri udarca. Zanimljivo je da je tri uzastopna nova pokala Sevilla osvojila neposredno nakon što je dvaput zaredom praktički nije ni bilo u europskim natjecanjima. Ujesen 2011. ju je na prvoj prepreci zaustavio Hannover a sezonu potom, 2012/'13., nije se ni plasirala na europsku scenu.

No, tada je uslijedio uzlet na raketni pogon. Redom je u finalima 2014. pobijedila Benficu na 11-erce, potom 2015. Dnipro s 3-2, a naposljetku 2016. i Liverpool s 3-1.

U osmini finala ujesen 2013. na 11-erce je bila bolja od gradskog suparnika Betisa, u polufinalu je zahvaljujući голу u gostima svladala Valenciju... U finalu protiv Benfice u Torinu, nakon 0-0 u 120 minuta, svi Sevillini izvođači bili su precizni, dvojica Benficinih promašili okvir vrata i pokal je ponovno otišao u Andaluziju.

SEVILLA FC

U obrani naslova joj je na putu u grupnoj fazi bila i Rijeka koja je na Kantridi izvukla 2-2 dok je u Sevilli bilo 1-0 za domaće. U toj je sezoni uvjerljivo domarširala do finala u Varšavi svladavši Dnipro s 3-2. Povelj su Ukrajinci, kasnije je Sevilla vodila, a Dnipro izjednačio da bi Carlos Bacca u 73. osigurao pobjedu .

Tripletu su potpisali 2016., a najteže im je bilo u četvrtfinalu gdje im je najviše problema priredio njihov suparnik iz La Lige, Athletic Bilbao. Andaluzani su prošli na 11-erice. u finalu u Baselu je Liverpool na poluvremenu vodio s 1-0, ali na kraju je bilo ipak uvjerljivih 3-1 za Sevillu.

Zadnji pokal datira iz 2020. godine. U polufinalu im je suparnik bio Manchester United, igrali su jednu utakmicu na neutralnom terenu u Kölnu. I opet su Englezi vodili., i opet Sevilla preokrenula, ovaj put u 2-1. U finalu, također, u Kölnu, nadvisili su milanski inter s 3-2. I opet je razvoj događaja bio sličan kao i onom finalu protiv Dnibra. Inter je poveo, Sevilla izjednačila i potom došla u vodstvo, nakon čega su se Talijani vratili u igru s 2-2. Pobjedu Sevilli osigurao je autogol Romelua Lukakua.

Julen Lopetegui

Datum rođenja: 28. kolovoza 1966.

Mjesto rođenja: Asteasu, Španjolska

Trenerska karijera:

Španjolska U-17, asistent (2003.), Rayo Vallecano (2003), Real Madrid B (2008-2009.), Španjolska U-19, U-20 i U-21 (2010- 2014.), Porto (2014-2016.), Španjolska A reprezentacija (2016-2018.), Real Madrid (2018.), Sevilla (od 2019.)

U igračkim je danima bio vratar, upisao i jedan nastup za španjolsku reprezentaciju, bio član i Real Madrida i Barcelone.... Počeo je svojoj Baskiji, u Real Sociedadu, a još kao tinejdžer prihvatio ponudu madridskog Reala gdje je branio za drugu momčad, bio na posudbi u Las Palmasu pa tri godine proveo u Logroñesu. Upravo je toliko, tri godine, bio u Barceloni gdje je uglavnom bio rezervni vratar, a svlačionicu dijelio i s kasnijim Sevillinom fantasistom i proslavljenim Dinamovim nogometnim romantikom, Robertom Prosinečkim. Karijeru je završio vrativši se u Madrid, ali u Rayo Vallecano u kojem je branio pet godina.

Upravo je u Rayo Vallecanu i počeo trenersku karijeru nakon što je mjesec dana ranije bio asistent na Euru U-17 gdje je Španjolska osvojila srebrnu medalju. Bio je to kratki mandat u drugoj ligi nakon čega se upustio na jednako kratki izlet u novinarske vode gdje je bio stručni tv komentator za vrijeme Svjetskog prvenstva 2006. u Njemačkoj.

Trenersku je karijeru nastavio u Castilli ili prevedeno, u Real Madridu B. Četiri je godine vodio mlađe uzraste u španjolskoj reprezentaciji, od U-17 do U-21 pri čemu je osvojio dva zlata: na Euru U-19 u Estoniji 2012. i na Euru u-21 godinu kasnije u Izraelu.

Unatoč tome što u dvjema sezonama na kupi Porta, od 2014. do 2016. nije bio suviše uspješan, pogotovo uzevši u obzir tada visoki klupski proračun, imenovan je izbornikom španjolske A reprezentacije. S Portom je ostao bez trofeja, u prvoj je sezoni bio doprvak s tri boda zaostatka za Benficom, a drugoj je poražen u finalu Kupa protiv Brage na 11-erice.

Španjolsku reprezentaciju preuzeo je u lipnju 2016. i vodio je u ciklusu za Svjetsko prvenstvo 2018. u Rusiji. Uvjerljivo je prošao kvalifikacijsku skupinu gdje je u 10 utakmica upisao devet pobjeda i jedan remi, i to u gostima protiv Italije.

Na samom SP bili su prvi u skupini i malo je nedostajalo da upravo Španjolska bude suparnik Hrvatskoj u četvrtfinalu. Nakon 1-1 u 120 minuta igre na Luzhnikiju u Moskvi slavila je Rusija boljim izvođenjem 11-eraca što je značilo da je Španjolska završila svoj put u osmini finala.

Usljedila su tek četiri mjeseca na klupi Realu. Momčad je uveo u novu sezonu, ali odstupio je krajem listopada nakon što je Barcelona u El Clasicu pobijedila s 5-1.

Na klupi Seville je od lipnja 2019. godine. U prvoj sezoni bili su četvrti s jednakim brojem bodova kao i trećeplasirani Atletico Madrid pri čemu su izborili plasman u grupnu fazu Lige prvaka. U osmini finala zaustavila ih je Borussia Dortmund, europsku sezonu nastavili su u Europa ligi gdje su otišli do kraja i podignuli pokal.

I godinu kasnije završili su također četvrti u La ligi, ponovno izborili Ligu prvaka, ali grupnu fazu zaključili su na trećem mjestu i preselili u Europa ligu gdje ih je ždrijeb spojio s Dinamom.

JULEN LOPETEGUI

POSJETI NAS
FanShop - Stadion
FanShop - Jurišićeva 2a
www.gnkdinamo.hr/shop

Se enfrentaban Sevilla y Dinamo

LA NOCHE GRANDE DE UN PORTERO

- Buyo puso a su equipo en la final parando dos penalties y marcando uno
- Juan Carlos y Mlinaric, expulsados por agresión

ASI JUGARON

BUYO: Actuación decisiva en la tanda de penalties, y ello tan sólo lo califica (3).

DIOSDADO: Cumplió con apreturas su labor y la voluntad lo salva (1).

NIMO: Poco trabajo, por la ineficacia yugoslava en la primera mitad y menos seguridad que otras veces en la segunda parte (1).

RIVAS: A idéntico nivel que su compañero del eje de la zaga. Mejor por alto (1).

Trofeo Ciudad de Sevilla

Proslavljeni vratar Francisco Buyo obranio je dva udarca s bijele točke, potom i sam zabio pogodak i odveo Sevillu u finale. Maksimirski su nogometaši u raspucavanjima s 11 metara propustili priliku boriti se za pokal tradicionalnoga Sevillina turnira „Trofeo Ciudad de Sevilla“. U osnovnom dijelu igre rezultat je bio 1-1. Domaći su povelu u 64. minuti, strijelac je bio Argentinac Carlos Manuel Morete nakon što mu je Orlando Lopez asistirao glavom, a izjednačio je Zlatko Kranjčar iz vještog kontranapada u 74. Devet minuta prije kraja zbog nesportskog su ponašanja isključeni domaći Juan Carlos i Dinamov fantasista Marko Mlinarić. Prilikom raspucavanja s bijele točke izvođači su bili i – vratari. I obojica su zatresli mrežu: i Dinamov Željko Stinčić i Sevillin Buyo, koji je kasnije postao jedan od najpoznatijih vratara u povijesti Real Madrida. U prvih pet serija Buyo je obranio udarac Abidu Kovačeviću, dok je u Sevilli neuspješan bio Lopez. Za Dinamo su, pak, s bijele točke zabili Kranjčar, Marin Kurtela, Džemal Mustedanagić i sam Stinčić. Za domaće su mrežu tresli Enrique Montero, Joaquín Pichardo, Daniel Ignacio Murua i Francisco Sanjose. U šestoj seriji Dinamov je izvođač bio Milan Čalasan, ali u ključnom je trenutku, pri samom udarcu, nezgodno stao, izgubio ravnotežu i nespretno zahvatio loptu koju je Buyo bez poteškoća uhvatio. Odmah je potom sam Buyo namjestio loptu na bijelu točku i zabio za pobjedu Seville. U drugoj utakmici turnira Betis je s 3-0 nadigrao Romu da bi potom u finalu bio bolji i od Seville s 2-1. U utakmici za treće mjesto Roma je pobijedila Dinamo s 3-2. Sevillu je, inače, predvodio proslavljeni trener Miguel Muñoz koji je ranije vodio Real Madrid do dva naslova europskoga prvaka upisavši i pet uzastopnih, a ukupno devet naslova prvaka Španjolske. Kasnije je vodio i španjolsku reprezentaciju do finala Europskog prvenstva 1984.

Dinamo i Sevilla prethodno su se samo u jednoj sezoni sučelili u europskim klupskim natjecanjima, i to u skupini Lige prvaka u jesen 2016. godine. U oba su ogleđa bolji bili Andaluzani. S klube ih je vodio trener Jorge Sampaoli, a Zagrepčane Ivaylo Petev. Gosti su na maksimirskom travnjaku slavili s 1-0, a strijelac je bio Samir Nasri u 37. minuti. Dinamo je u zadnjih 20-ak minuta krenuo hrabrije, stvarao prilike, ali nije našao put do mreže. Isti su se suparnici sučelili već sljedećem kolu u Sevilli. Na samome izmaku prvoga dijela je, pri vodstvu domaćih s 1-0, isključen maksimirski branič Petar Stojanović zaradivši drugi žuti karton. Domaći su to iskoristili pa do kraja utakmice još triput zatresli mrežu za konačnih 4-0. U zagrebačkom dvoboju nije bilo ozlijeđenog Josipa Pivarića, u Španjolskoj je također zbog ozljede izostao i kapetan Domagoj Antolić, a plavi su u toj sezoni igrali i bez suspendiranog Arijana Ademija. Dinamov se vratar Dominik Livaković u objema utakmicama istaknuo s nekoliko sjajnih obrana. Dvije godine kasnije Livaković i Pivarić bili su u kadru hrvatske reprezentacije, iako na klupi, u dvoboju u skupini na Svjetskom prvenstvu u Rusiji u pobjedi s 3-0 protiv Argentine koju je u izborničkoj ulozi predvodio upravo Sampaoli. U dvobojima mladih momčadi u istoj sezoni u UEFA Youth League Sevilla je u Zagrebu u spektakularnoj utakmici, unatoč vrlo dobroj igri i mnoštvu prilika domaćih, pobijedila s 4-2. Kasnije je u Sevilli bilo 1-1.

Zagreb, 18. 10. 2016., UEFA CL, skupina H, 3. kolo

Dinamo – Sevilla 0-1

Strijelac: 0-1 Nasri (37.)

Sevilla, 2. 11. 2016., UEFA CL, skupina H, 4. kolo

Sevilla – Dinamo 4-0

Strijelci: 1-0 Vietto (31.), 2-0 Escudero (66.), 3-0 N'Zonzi (80.), 4-0 Ben Yedder (87.)

Zagreb, 18. 10. 2016., UEFA YL, U-19, skupina H, 3. kolo

Dinamo – Sevilla 2-4

Strijelci: 0-1 Perez (3.), 1-1 Božić (6.), 1-2 Colmenero (14.), 2-2 Božić (31.), 2-3 Colmenero (45.), 2-4 Colmenero (89.)

San Jose de la Rinconada, 2. 11. 2016., UEFA YL, U-19, skupina H, 4. kolo

Sevilla – Dinamo 1-1

Strijelci: 1-0 Soldo (5. ag), 1-1 Božić (58.)

DINAMO I SEVILLA

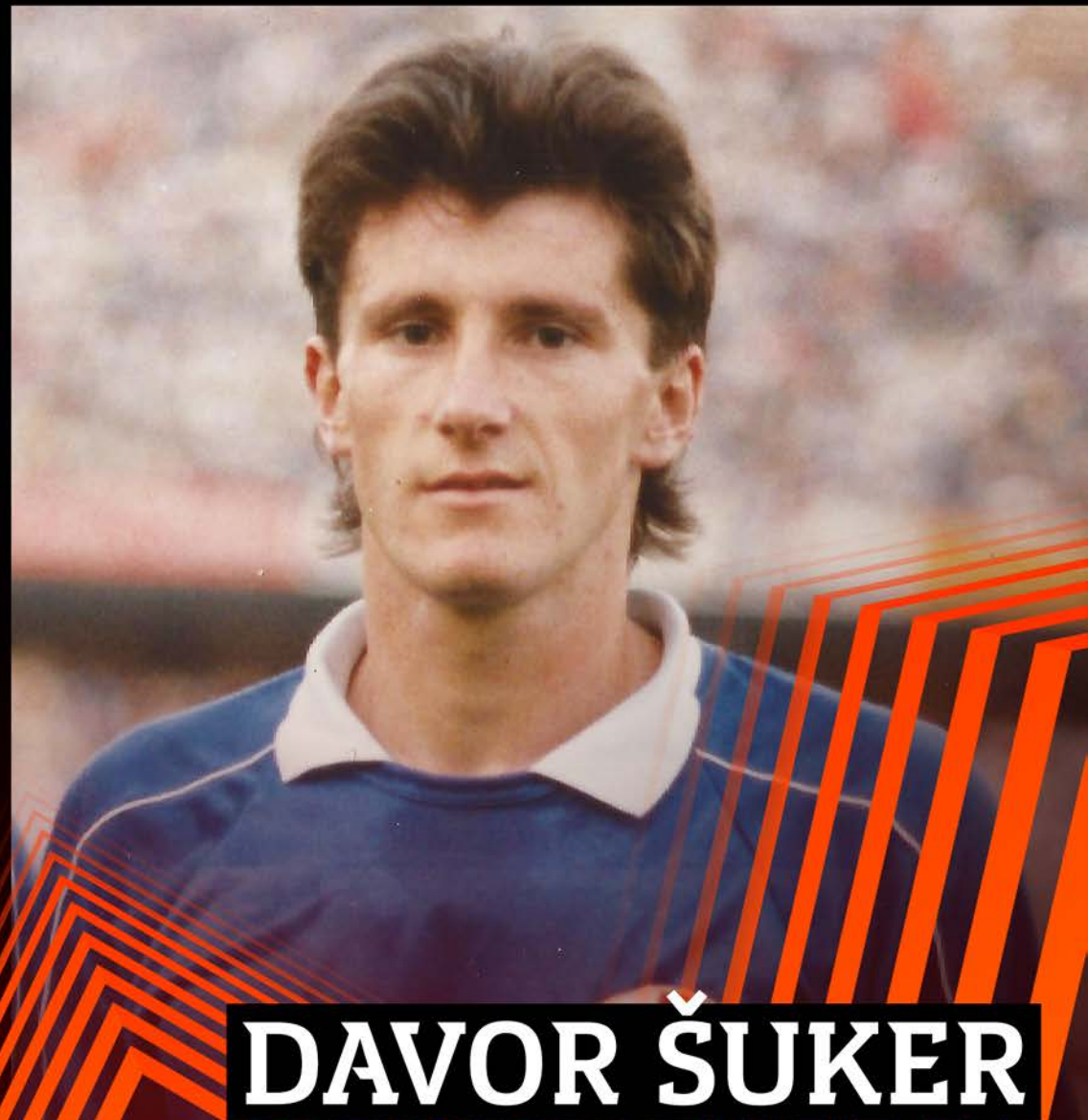
Dinamova devetka, a potom punih pet godina u – Seville. Prvi topnik u povijesti hrvatske nogometne reprezentacije, jedan od nositelja momčadi na njezinu putu do svjetske bronce, najbolji strijelac Svjetskog prvenstva... Davor Šuker u svojoj je zadnjoj punoj sezoni s Dinamom postigao 22 ligaška gola i time bio drugi strijelac prvenstva. U studenom 1991. zajedno je sa svojim tadašnjim maksimirskim suigračem Željkom Petrovićem potpisao za Seville pa nisu stigli igrati u Prvoj HNL koja je krenula na proljeće 1992.

Šuker je u Seville ostao pet godina i pritom, u sezoni 1993/'94., s 24 pogotka bio drugi strijelac prvenstva, odmah iza Romarija koji je u dresu Barcelone zabio 30 golova. Nezaboravnog dana, u ljeto 1994. godine, Zagreb je bio na nogama, na maksimirski je travnjak istrčao Diego Armando Maradona. Bilo je to doba punoga nogometnog zanosa, mlada je hrvatska reprezentacija bila u stvaranju i tek je najavljivala visoke domete, a poseban je začim bio dolazak Argentine predvođene upravo – Maradonom. Jedan od organizatora utakmice zapravo je bio – Davor Šuker. Samo godinu ranije Maradona i Šuker zajedno su blistali u dresu Seville, a sjajna koprodukcija na terenu, nogometni vez "vatrene devetke" i "argentinske desetke" nastavio se i kasnije: dolazak Argentine u Zagreb bio je, zapravo, nova sjajna Maradonina "asistencija" Šukeru, ali ovaj put u simboličkom smislu. Dolazak Argentine, koja se tih dana pripremala za nastup na Svjetskom prvenstvu u Sjedinjenim Američkim Državama, i te kako je pomogao i međunarodnoj afirmaciji reprezentacije koja je tada još bila u povojima. Osim toga, i konačnih 0-0 u tom prijateljskom ogledu s gaučosima imali su sjajan odjek. Vrhunac Šukerove klupske karijere bio je boravak u Realu iz Madrida u kojem je proveo tri godine, od 1996. do 1999. U svojoj debitantskoj sezoni u Realu osvojio je naslov prvaka.

U maksimirskom je klubu proveo nešto dulje od dvije sezone i postigao čak 41 pogodak u 73 službena nastupa. U Dinamo je došao u ljeto 1989. iz Osijeka s kojim je upravo toga ljeta zaokružio sjajnu sezonu u kojoj je s 18 pogodaka bio prvi strijelac jugoslavenskog prvenstva. Kao igrač Osijeka je, ujesen 1987., bio jedan od ključnih igrača mlade jugoslavenske reprezentacije na putu do zlatne medalje za Svjetskom prvenstvu u Čileu. U objema je sezonama u Dinamu bio doprvak, a u klubu je ostao sve do studenoga 1991. godine u doba kad je već prestala postojati dotadašnja zajednička liga. Iste je jeseni nastupio u europskim dvobojima protiv turskog Trabzonspora u Kupu UEFA u vrijeme kad je klub već promijenio naziv u HAŠK Građanski. U Šukerovoj igračkoj karijeri naviše svijetli brojka 1998. Upravo je te godine bio jedan od nositelja hrvatske reprezentacije na putu do svjetske bronce, bio je prvi strijelac Svjetskog prvenstva, izabran za drugog najboljeg igrača završnog turnira, a u borbi za Zlatnu loptu, „Ballon d'Or“, zauzeo je drugo mjesto u izboru za najboljega igrača svijeta, odmah iza Zinedinea Zidanea.

Nepuna tri tjedna prije početka Svjetskog prvenstva 1998. okitio se i naslovom klupskoga prvaka Europe. Štoviše, bio je to Realov prvi europski naslov nakon pune 32 godine. U ljeto 1999. prešao je u londonski Arsenal, a već 2000. obukao dres gradskoga rivala West Hama. Nakon jedne sezone prešao je u München, popularne „zehcigere“, gdje je dvije godine kasnije i završio karijeru.

Šuker je šest puta proglašen najboljim hrvatskim nogometašem godine, a gotovo je cijelo desetljeće, od 2012. do 2021., obnašao funkciju predsjednika Hrvatskog nogometnog saveza.

DAVOR ŠUKER

DANI OLMO

Dinamov Španjolac i „fantasista“ – Dani Olmo

Bravurozan volej Manchester Cityju, jedan od najljepših pogodaka u povijesti Dinamovih europskih nastupa, siloviti udarac iz prve u munjevitom trku između dvojice braniča punim volejem sa sedam metara u bliže rašlje... To je tek jedna od brojnih sekvenci iz njegove maksimirske ere: donedavni Dinamov „fantasista“ i nogometni romantik, Dani Olmo, jedini je španjolski nogometaš u povijesti purgerskoga kluba. Pritom, dakako, ne računamo Alexa Oliveiru, bivšega igrača Villarreala i Dinama, brazilskoga vezista koji je, nakon višegodišnjega staža na Pirenejima, stekao i španjolsko državljanstvo.

Ne samo da je Olmo jedini Španjolac u klupskoj povijesti već je upravo iz Dinama uskočio u dres – španjolske A reprezentacije. Prethodno je, dakako, također kao igrač maksimirskoga kluba, bio redoviti član mlade, U-21 nacionalne momčadi s kojom je 2019. godine postao europski prvak! Štoviše, bio je i strijelac pogotka u pobjedi protiv Njemačke u finalu s 2-1.

Olmo je u Dinamo došao još kao 16-godišnjak u ljeto 2014. kao – kapetan kadeta Barcelone. Postupno je gradio put ka udarnom sastavu i u kratkom se roku promovirao u jednoga od vođa momčadi. Svojom je nogometnom finesom, tehnikom, vicom u igri, profinjenim stilom, ali ujedno i silinom i čvrstim gardom, ubrzo postao jedan od predvodnika momčadi, nastavio stazom kojom su koračali njegovi prethodnici Robert Prosinečki i Luka Modrić, raniji proslavljeni maksimirski igrači i lideri kojima slični ne samo po nogometnoj romantici već i po imidžu „plavokosog fantasista“.

Zablistao je i na Europskom prvenstvu kad je krajem 2021. u Kopenhagenu u osmini finala u produžetku, pri rezultatu 3-3, bio dvostruki asistent za nova dva španjolska gola u pobjedu s 5-3. S Dinamom je osvojio pet naslova prvaka, tri Kupa, Superkup, igrao u Ligi prvaka, dogurao do osmine finala Europa lige... S mladom je momčadi došao do četvrtfinala prestižnoga Premier League International Cupa, s juniorima je slavio u osmini finala UEFA Youth League gdje su zbog administrativnih razloga izgubili mogućnost igrati u četvrtfinalnom dvoboju...

Uz konkretan statistički učinak posebno su dojmljivi Olmova energija, probojnost, ali i tehnička dotjeranost na sredini terena, čvrstina kojom otrpi duele, iznošenje lopte, ona finesa kad modrićevskim okretom od 180 stupnjeva izbaci iz težišta suparničkog igrača, stvori višak i uleti u prazan prostor... Gracias Dani!

IVAN RAKITIĆ

Bila je zima, kasna 2006. godina, ali jeka tih riječi odzvanja nam i danas: „Naravno da bih volio zaigrati za Dinamo. Od dječaćkih dana volim Dinamo, svi u obitelji navijaju za njega. Prošlo ljeto mi je bila čast nastupiti protiv Dinama.“ Tako je govorio Ivan Rakitić, u tom trenutku član mlade švicarske reprezentacije, silno daroviti nogometaš koji je samo nekoliko mjeseci ranije zatresao upravo – Dinamovu mrežu. U pripremnom su dvoboju u švicarskom Solothurnu plavi odigrali 2-2 protiv Rakitićeva tadašnjeg kluba Basela. Zagrebačka je momčad vodila s 2-0. Smanjio je upravo Rakitić u 62., a izjednačio Mladen Petrić u četvrtoj minuti sučeve nadoknade vremena...

Štoviše, i u siječnju 2007. u javnosti je postojala priča u mogućem Rakitićevu dolasku u Dinamo, ali takav je razvoj događaja ipak bio teško izvediv jer tada 18-godišnji daroviti vezist bio je već na meti njemačkog doprvaka Schalkea. Iako će zauvijek ostati žal i navijačka sjeta što nikad nije obukao Dinamov dres, istodobno ostaju i silna sreća, zanos, ponos, rasplamsale emocije i sjećanja na „zvjezdanu prašinu“ kojom su Ivan Rakitić i suigrači obasjali hrvatski nogomet. Punih 13 godina u dresu hrvatske reprezentacije, plasman na tri europska i dva svjetska prvenstva i pečat na najveći uspjeh u povijesti hrvatskoga nogometa, na nezaboravno srebro u Rusiji...

Nama je u sjećanju i njegova obiteljska priča koju je već podijelio s javnosti: Ivan je, s bratom Dejanom i ocem Lukom, još kao devetogodišnji dječak gledao utakmicu u Zürichu s tribina stadiona Hardturm na kojem je maksimirski momčad u Kupa Uefa u gostima nadigrala Grasshoppers s 5-0 kao i mjesec dana ranije u zagrebačkom dvoboju protiv Partizana.

„Prva nogometna ljubav bio mu je Dinamo! Ja navijam za Dinamo, svi moji Slavonci su za modre“, prepričavao je Ivanov otac Luka koji je s prijateljima u švicarskom gradiću Möhlinu svojedobno osnovao i nogometni klub imena – Dinamo.

Ivan je za reprezentaciju debitirao na maksimirskom travnjaku 8. rujna 2007. u pobjedi protiv Estonije s 2:0. Točno dva mjeseca kasnije Dinamo je u grupnoj fazi Kupa Uefa dočekao baš momčad Basela odigraši 0-0 u dvoboju kojega pamtimo po silnoj dominaciji plavih, brojnim propuštenim prilikama, vratnici... No, Rakitića tada više nije bilo u Baselu jer je nedugo prije prešao u Schalke. Na upit novinara kratko je dodao:

„U Baselu sam igrao, to će uvijek biti moj klub. A kod kuće su svi ljudi za Dinamom. Za koga ću navijati u toj utakmici? Navijat ću za Dinamo!“

Ivan Rakitić u prvoj je utakmici ove faze natjecanja u Sevilli pokazao sjajnu igru i postigao pogodak na oduševljenje domaćih navijača, ali kako je i ranije najavio iz poštovanja prema Dinamu kao hrvatskom klubu i prvaku – pogodak nije proslavio.

Robert Prosinečki

Povratak nogometnoga romantika i karizmatika, Roberta Prosinečkog, u ljeto 1997. bio je pun pogodak. Došao je izravno iz – Seville!

Zagreb je zapljusnula nogometna euforija, njegov je dolazak bio i svojevrsni ispravak velike sportske nepravde iz 1987. kad je bio primoran otići i svoje najbolje nogometne godine pokloniti drugoj sredini. No, zato je svoje zrelo igračko doba ipak darovao – Maksimiru. U vrijeme velikoga povratka imao je navršenih 28 godina. Točno deset godina nakon odlaska iz Zagreba ponovno je odjenuo plavi dres. Prethodno je blistao u dresu španjolskih velikana Real, Barcelone i – Seville. U klubu iz Andaluzije proveo je, istina, tek proljeće 1997. godine, a toga se ljeta vratio u Zagreb. Tadašnji je maksimirski spiker preko razglas, u trenutku nadahnuća, uzviknuo: Andaluzija tuguje, a pjevaju plavi dečki, vratio se Robert Prosinečki.

S maksimirskim je klubom u prvoj sezoni osvojio dvostruku krunu, ukupno u sve tri natjecateljske godine osvojio i sva tri naslova prvaka. U premijernoj povratničkoj sezoni plave je vukao do osmine finala tadašnjega Kupa Uefa, a potom dvaput uzastopno u skupinama Lige prvaka. Za Dinamo je ukupno odigrao 77 službenih utakmica uz 29 pogodaka.

Joško Jeličić

Iz Dinama je otišao u Sevilu na polusezoni 1995/'96., a povratnu je kartu dobio godinu i pol kasnije kad se vratio praktički zajedno s Robertom Prosinečkim. Za Dinamo je ukupno osvojio četiri naslova prvaka i četiri kupa, dvaput sudjelovao u skupinama Lige prvaka... Za maksimirski je klub ukupno odigrao 138 službenih utakmica uz 36 golova.

ZANIMLJIVOSTI

Željko Petrović

U Dinamo je došao u ljeto 1990. iz titogradske, sada podgoričke Budućnosti i ubrzo postao miljenik zagrebačke publike. Za klub je igrao još ujesen 1991. godine odigrajući dvije službene utakmice: u 1. kolu Kupa Uefe plavi su igrali protiv turskog Trabzonspora pri čemu su, uslijed ratnih zbivanja, domaćini bili u Klagenfurtu. Turci su ih ondje pobijedili 3-2, a u uzvratu je u Turskoj bilo 1-1. Sva je ta tri pogotka za plave postigao Željko Petrović. Od igrača iz glavne Dinamove postave iz posljednje sezone jugo-lige upravo je Petrović, uz Davora Šukera, među zadnjima napustio Maksimir. Zajedno su prešli u Sevillu, i to tek početkom listopada 1991. U Sevilli je igrao do ljeta 1992. Za Dinamo je ukupno upisao 42 službena nastupa uz pet golova.

Marko Rog

Odigrao je samo jednu punu sezonu u plave, pritom postigao važan pogodak u 3. pretkolu Lige prvaka u gostima protiv norveškog Moldea za vodstvo 3-0 u utakmici koja je na kraju završena s 3-3 što je Dinamu ipak bilo dovoljno za plasman dalje. U nastavku puta je i izborio ulazak u grupnu fazu. Plavi su te sezone osvojili dvostruku krunu.

Rog je igrao do rujna 2016., dakle još nepunih pola godine pomagajući plavima na putu do novog plasmana u Ligu prvaka kad je, između ostalog, sudjelovao u pobjedi protiv Salzburga u gostima u produžetku, 2-1. Uostalom, u prvoj je, zagrebačkoj utakmici, upravo on iz 11-erca izjednačio na 1-1. Iz Dinama je otišao prije nastupa u grupnoj fazi Lige prvaka ujesen 2016. Za Dinamo je ukupno odigrao 62 službene utakmice uz 11 golova. Iz Zagreba je prešao u Napoli, a u siječnju 2019. otišao na posudbu u Sevillu u kojoj je proveo pola sezone.

ZANIMLJIVOSTI

